

denne Post. Det er kun med Fremtiden for Øje, at vi tale. Vi ere ogsaa paa dette Punkt blevne enige med den højtærede Krigsminister, og det glæder mig at kunne udtale, at det skyldes en Tillid, som den højtærede Minister har vist os, og som han kan være vis paa altid hos os vil finde et godt Sted. Vi ere her i Tinget ikke vant til, at man viser os Tillid fra Regeringens Side, og naar det sker, saa paakønne vi det. Den ærede Krigsminister har opgivet et for ham saa vigtigt Krav i Tillid til, at dersom der skulde indtræde det Tilfælde, hvad vi ikke kunne benægte Muligheden af, at der ved Ledighed i Generalintendantposten ikke fandtes en dertil egnet Person i Intendanturkorpset, vil han kunne henvende sig til Lovgivningsmagten og saa vedtaget et Tillæg til Loven. Det har den ærede Minister ladet sig nøje med, og det paakønne vi og tilsige ham, naturligvis saa vidt vi kunne gøre det, at hvis et saadant Tilfælde skulde forekomme, skulle vi med den største Omhu veje de Grunde, som Ministeren maatte kunne fremføre for sit Forslag, og hvis vi finde det rigtigt, skulle vi ogsaa ligesom man gjorde her for 4 Aar siden, imødekomme den højtærede Minister. Endnu skal jeg kun bemærke, at for at naa det økonomiske Resultat, som jeg før nævnte, have vi maattet stryge § 10, der handler om Aldersgrænserne. Vi ere i det hele her i Tinget ikke synderlig begejstrede for Aldersgrænser, og ganske særlig kunne vi ikke bifalde dem her, fordi det er noget nyt, man vil have indført, det kendes jo ikke i den bestaaende Lov, og vil for saa vidt paa Grund af den forøgede Pensionshyrde yderligere forrykke Balancen. Derfor have vi ikke kunnet gaa med til disse Aldersgrænser. Jeg skal for øvrigt ikke nu komme nærmere ind derpaa. Det er ogsaa et Punkt, som det ærede Medlem for Njebenhavns Amts 1ste Valgkreds (Wojesen) maatte vil udtale sig om. Pensionerne, som jeg berørte, ere ganske vist et Punkt, som endnu staar tilbage. Naar jeg før sagde, at der ved Lovens endelige Gennemførelse vilde være naaet en Besparelse af 912 Kr. 83 Øre, saa er der ikke derved taget Hensyn til den forøgede Pensionshyrde. Den bliver efter de Oplysninger, som ere os forelagte, saavidt den overhovedet kan beregnes, anslaaet til knap 6,000 Kr., men denne Forøgelse maa opvejes ved den Besparelse, der for Befolkningen ligger i, at der bliver 6,648 færre Tjenestdage for det værnepligtige Mandskab end før. Naar de, som man hidtil har været vant til, beregnes til 1/2 Kr. pr. Dag, vil Besparelsen jo rigelig opveje den forøgede

Udgift til Pensioner. Det, jeg nu har nævnt, er, hvad vi have onnaet, og da vi saaledes have faaet vor Vilje omtrent paa alle Punkter, kunne vi ikke andet end være glade, men jeg tror ogsaa, at den ærede Krigsminister har Grund til at være glad. Jeg vender altsaa nu Medaillen om og viser, hvad Forplejningskorpset og den ærede Krigsminister faar. Det vil da ses, at med Hensyn til det, hvorpaa det væsentlig kommer an for Forplejningskorpset, nemlig en Forøgelse af dets Personel, opnaar det paa det nærmeste alt, hvad det har ønsket. Der var begæret 1 ny Stabsintendant, ham saade; der var begæret 24 Overintendanter, altsaa 11 ny, da der i Øjeblikket er 13; de saa i alt 22. Det er ganske vist 2 færre, end der var begæret. Der er endelig begæret 30 Intendanter, medens der i Øjeblikket er 31, og de saa efter vort Forslag 36; altsaa 5 flere, end de i Øjeblikket have, og 6 flere end begæret, men det ligger i, at den ene skal erstatte en Overintendant, og at de 5 gaa fra som Reserveintendanter. Det er kun en Overslytning, Sønningen er den samme. Denne Overslytning har været nødvendig, for at man kunde bevare det Avancement for Underofficererne, som jeg nævnte før. Det Forslag, som forelagdes os, havde en Forøgelse af 3 Stabssergenter, 3 Oversergenter og 3 Sergenter, dem saa de, og de Korporaler, der ere forlangte, saa de ogsaa. Med andre Ord: den højtærede Minister faar 8 ny Embedsmænd og 9 ny faste Underofficerer, altsaa 17 ny Embeds- og Bestillingsmænd, og det er jo ikke saa lidt i et saa lille Korps. Ganske vist maa man saa tage Hensyn til, at medens der før kunde have 30 Korporaler til Tjeneste, kan der nu ifølge Regeringens eget af os for saa vidt accepterede Forslag kun have 12. Med andre Ord, der gaar 18 Korporaler fra, saa i Virkeligheden kan man sige, at det er en Embeds- eller Bestillingsmand mindre, der faas efter det ny Forslag, end man havde før; men det er jo ganske anderledes faste, godt lønede og højt stillede Kræfter, Forplejningskorpset faar til Raadighed, end det havde før; saa det har virkelig ogsaa al Grund til at være glad. Ja, hermed tror jeg at have tilstrækkelig gennemgaaet vore Endringsforslag. Resultatet er altsaa, at efter vor Mening have alle Grund til at være glade, som jeg sagde før, Folketinget, fordi vi saa denne Reform uden Udgiftsforøgelse, ja endog med en lille Udgiftsbesparelse, Krigsministeren og Forplejningskorpset, fordi de saa Personalet forøget omtrent saa meget, som de ville have, Underofficererne, fordi de ikke blot saa et